

مکان و فضاهای عمومی در محیط‌های شهری با رویکرد روانشناسی محیطی

امید پیکانی*: دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه
omidpeykani@gmail.com

سیروس باور: دکترای معماری، استاد مدعو، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران
cyrusbavar@gmail.com

سعید قیزلام زنوزی: دکترای معماری، استادیار و عضویت علمی، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز
Tizqalam_zonouzi@iauctb.ac.ir

چکیده

شهرها مکان‌هایی هستند که مردم یکدیگر را ملاقات می‌کنند تا با هم گفت و گو کنند، تجارت کنند و یا صرفه" در آرامش باشند و از زندگی لذت ببرند. عرصه‌ها و فضاهای جمعی مطلوب و هماهنگ با فرهنگ، ویژگی‌ها و نیازهای اجتماعی و مناسب با شرایط محیطی را می‌توان ارزشی انکارناپذیر در مطلوبیت فضای زندگی شهری امروز به شماره آورد. ناهنجاری‌های رفتاری و بی‌تفاوتنی به عرصه‌های جمعی و عوارض ناشی از زندگی پرسرعت و مهاجرت‌های پی در پی و عدم ثبات سکونت در مکان‌های مشخص از سویی و فقدان فضاهای و مکان‌های جمعی مناسب از دیگر سو، نیاز به طراحی و ایجاد آن‌ها را تشدید می‌کند. روابط اجتماعی از مهم‌ترین نیازهای انسانی است که می‌بایست در چهارچوب فرهنگ، ارزش‌ها، هنجارها، و قوانین اجتماع در طراحی شهری به آن توجه شود. فضاهای عمومی به عنوان تسهیل کننده و ظرف روابط انسان‌ها تلقی می‌شود. روش تحقیق در این مقاله به صورت مطالعات کتابخانه‌ای می‌باشد و نتایج مطالعات نشان می‌دهد که حس مکان فقط یک کیفیت محیطی نیست بلکه یک فرآیند شخصی و اجتماعی است که فضاهای به مکان تبدیل می‌شود، روانشناسی محیطی می‌کوشد تا ارتباط میان انسان و محیط را در سطوح مختلف به عنوان یک ضرورت در توسعه شهری جدید در جهت عملی کردن این رویکرد ارائه کند.

واژه‌های کلیدی: شهرها، مکان، روانشناسی محیطی، فرهنگ، فضاهای عمومی

*نویسنده مسئول مکاتبات .

امروزه در برنامه‌ریزی شهری به جنبه انسانی و نیاز به ارتقای کیفیت در عرصه عمومی شهرها، توجه بیشتری نسبت به قبل می‌شود. شهرها در سراسر جهان در حال بازیابی فضاهای عمومی خود هستند و آگاهی عمومی درباره نیاز به شهری با کیفیت محیطی بالا و در شان "مردم ، ظهور یافته است. مردم دعوت می‌شوند تا دوباره مالکیت شهرهای خود را به دست گیرند و به منظور کاهش پارکینگ و رفت و آمده در مناطق مرکزی شهر محدودیت‌های اعمال می‌شود تا فضای بیشتری برای فعالیت‌های انسانی فراهم گردد. در حال حاضر دو رویکرد متضاد در برنامه‌ریزی شهری قابل شناسایی است. در بعضی شهرها، با تکیه بر اینکه زندگی بیشتر و بیشتر خصوصی می‌شود، رو به زوال است. در شهرهایی دیگر، زندگی جمعی با معروفی نواحی مناسب پیادروی حمایت می‌شود تا این راه فضای زندگی خصوصی با قلمروی عمومی تکمیل گردد؛ قلمرویی که کارکردی مناسب دارد و طیف گسترده‌ای از فعالیت‌های عمومی جاذب را عرضه می‌کند. این واقعیت که مردم سراسر جهان مشتقانه نسبت به این فرصت‌های جدید برای پیاده روی و مشارکت در زندگی جمعی در فضاهای عمومی واکنش نشان می‌دهند، نشانگر آن است که

فضای زندگی پیاده و انواع دیگر فضاهای عمومی که مردم در آن‌ها با یکدیگر ملاقات می‌کنند، سرمایه‌های مهمی در جامعه امروزی‌اند (گل، ۱۳۸۹، ۱).

فضای زندگی روزمره برای تمامی شهروندان است و بنابراین، باید توانایی پذیرش کلیه افراد و گروه‌های سنی و اجتماعی و همچنین توانایی تامین نیازها و خدمات رفاهی مربوط به آن‌ها را داشته باشد. آرامش و سرزنش‌گی شهر دو صفت‌های شهری مطلوب و ارزشمندی هستند. آسودگی و آرامش صفت‌های بسیار ارزشمند شهرهای فعال و سرزنش‌ده هستند. مباحثت مربوط به شهر سرزنش‌نیای مخصوصاً به دنبال ایجاد هر چه بیشتر زندگی در شهر و در بیشترین مکان‌های ممکن باشد. شهرهای سرزنش‌ده محصول طراحی دقی اند (گل، ۱۳۹۴، ۸۹). اگر زندگی شهری تقویت گردد، به طوری که انسان‌های بیشتری در فضاهای همگانی راه رفته و زمان صرف کنند، تقریباً در همهٔ موقعیت‌ها هم امنیت واقعی و هم امنیت حسی افزایش خواهد یافت. حضور انسان‌ها نشان می‌دهد که یک مکان امنیت خوب و قابل قبول دارد (گل، ۹۸، ۱۳۹۶).

رشد و توسعه شهری همه جانبه و فرآیندهای در حال تکوین و گزینندهایی در حال شورهای در حال توسعه در جریان است. در حالی که جمعیت شهرهای بزرگ، بخصوص در آمریکای لاتین و خاورمیانه، نسبت به دهه ۱۹۸۰، از آهنگ رشد پایین‌تری برخوردار است، بیم آن می‌رود که نواحی شهر، به ویژه شهرهای متوسط و درجه دوم، به رشد گسترده خود ادامه دهند (پاتر، لوید ایونز، ۱۳۸۴، ۳۰۹). طراحی شهری و حافظه‌ی جمعی، مساله حرکت در شهر و اصولاً "طراحی ریخت شناسانه شهر، همیشه افزون بر مسائل کارکردی و صرفاً" مهندسی بسیاری از سازوکارهای دیگر اجتماعی را نیز به همراه دارد. بحث خاطره، هویت و رابطه با شهر که نیازهای اساسی برای ایجاد شهری سالم هستند، از این جمله‌اند.

شهروندان و شهرنشینان برای آن که بتوانند با شهر رابطه‌ای سالم داشته و احساس هویت و تعلق بکنند و از آن بالاتر احساس "آسایش" در آن شهر داشته باشند، باید بتوانند از هویتی شهری برخوردار شوند که خود در چرخه‌ای مهم با هویت شهر قرار می‌گیرد. حال اگر شهر، دارای هویت نباشند یا این هویت از نوع منفی یا ضعیف باشد، به همان صورت شهرنشینان نیز به هویت‌های کامل و سالم دست نخواهند یافت. وقتی تهران از هویتی اساسی و ریشه‌دار و نمادین و قادر تمند برخوردار نیست، نمی‌توان انتظار داشت که گروهی از کنشگران آن احساس "تهرانی" بودن داشته باشند و از شهر خودشان، خوششان بپاید و به آن احساس تعلق کنند و در نتیجه در حفظ و تقویت سلامت و عناصر و هویتی آن بکوشند و برعکس (فکوهی، ۱۳۹۵، ۵۱۶).

پیشینه تحقیق

۱. راب کری و آدو رویی نیز با توجه به پیش زمینه‌های حرفه‌ای خود بیشتر بر جنبه‌های معماری شهری تاکید داشته و به عرصه‌های عمومی از منظر کالبدی و فضایی توجه نموده‌اند. کری‌ضمن انتقاد از سازماندهی شهرهای مدرن که به ایجاد فضاهای شهری در مقیاس پیاده بی‌توجه بوده‌اند، راه حل بازگشت به انتظام گذشته شهرها و اصالت‌های دیرین میدان و خیابان می‌داند. رویی در اثر خود تحت عنوان معماری شهر را یک اثر هنری و فضاهای شهری را نیز همچون مصنوعات هنری معرفی می‌نماید (کاشانی جو، خشایار، ۱۳۸۹، ۹۵).

۲. از میان صاحب نظران ایرانی، علی مدنی پور بر جسته‌ترین فردی است که عمد پژوهش‌های خود را بر روی فضاهای شهری متمرکز نموده است. کتاب طراحی فضاهای شهری وی در حال حاضر یکی از مراجع اصلی در این زمینه در سطح جهانی است که در صدد ارائه تصویری مناسب از فعالیت میان رشته‌ای طراحی شهری و نیز ابعاد فیزیکی، اجتماعی و مکانی فضاهایی است که به کمک آن شکل می‌گیرند (کاشانی جو، خشایار، ۱۳۸۹، ۹۵).

سوالات تحقیق

- فضاهای عمومی چگونه شکل گرفته‌اند؟ نواحی رفت و آمد عابران پیاده و زندگی جمعی چقدر وسعت دارند و در کجا قرار گرفته‌اند؟
- برای پیاده روی و گذران اوقات فراغت در شهر چه شرایطی در نظر گرفته شود؟ وضعیت رفت و آمد چگونه است؟ تضادهای عمدی در ارتباط با حرکت عابر پیاده کدام اند؟

روش تحقیق

مقاله حاضر از نوع جمع‌آوری اطلاعات با استفاده از منابع کتابخانه‌ای می‌باشد، هدف این پژوهش بررسی زندگی جمعی در مکان‌ها و فضاهای عمومی در شهرها با توجه به دانش جدید روانشناسی محیطی می‌بردارد.

مبانی نظری

۱. مکان در فلسفه‌ی پدیدارشناسی

معمولًا "مکان" تفسیر و تاویل معینی ندارد زیرا هم به جغرافیا و کالبد فیزیکی آن وابسته است و هم "معنی" آن برای همه یکی و یکسان نیست. برخی آن را دارای ارزش‌های مهم و احساسی، فرهنگی یا تاریخی می‌دانند و برخی دیگر مکان را محلی برای مبادلات تقتضادی و گاه سودآوری آن مورد توجه قرار می‌دهند. در این بین فیلسوفان رویکردی ژرفتر به مکان دارند و با نگاهی فلسفی و از دریچه‌ی پدیدارشناسی، رابطه‌ی انسان و محیط زندگی‌اش را بدون حضور واسطی میان دو مطالعه می‌کنند. در رویکرد پدیدارشناسی، مکان همان فضای زیسته خوانده می‌شود یعنی جایی که تجلی سکنی گزینی است و آنکه از هویت می‌باشد."

فضای زیسته، مکانی است با تنوعی از موقعیت‌ها برای برقراری تعاملات انسانی در حالی که امکان مدامومی را برای بازنگری، تفسیر و تاویل خود ارائه می‌دهد" (پرتوی، ۱۳۹۷، ۲۱۸؛ شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۶۱). انسانی که پیش از دوره‌ی مدرن احساس باشیدن در هستی و جهان داشته حال با واگذاری همه چیز حتی شکل‌گیری محیط زندگی اش به متخصصان، دیگر مداخله‌ای در آن ندارد و "حس بودن" را تجربه نمی‌کند و "حس بودن" در محیط فیزیکی واقعی را خیلی از اوقات از دست می‌دهد(شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۶۱). روش‌های پدیدارشناسانه امکان می‌دهند، تجربه‌ی انسانی (از محیط) به شیوه‌ای غنی و به صورت چند بعدی شکوفا شود. به این ترتیب رویکرد پدیدارشناسانه به پدیده‌ای خاص و به طور خلاقالنه گسترش می‌یابد و روند سیالی از روش‌ها و فرآیند تحقیق را امکان پذیر می‌کند(بهزاد فر و شکیبا منش، ۱۳۹۳، ۶؛ شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۶۲). به طور کلی "هدف از پدیدارشناسی مکان، نمایش و ارائه انتظام یافته و بیزگی‌های گوناگون مکان و خصوصیات محسوس و غیر محسوس آن است که ضمن وفاداری به ماهیت مکان‌های خاص، معنی آن را به الگوی وسیع تری از ساختارهای اصلی و ارتباطات متقابل گسترش می‌دهد. به این ترتیب، هدف از معماری و شهرسازی بر مبنای این رویکرد، تبدیل محل به مکان است و به عبارتی آشکار ساختن معنای بالقوه‌ای که در محیط وجود دارد زیرا تنها مکان‌های دارای معناست که پایگاه وجودی انسان را تحکیم کرده و سکنی گزینی را تحقق می‌بخشند(شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۶۲).

۲. مکان و حس مکان

درک زیبایی محیط و دریافت معنای محیط می‌تواند به تجربه‌ی مکان ختم شود، که سطح عالی فهم محیط اهمیت می‌دهد. گاه به محیط احساس دلبستگی و تعلق پیدا می‌کند و از راه درک تشابهات محیط با ارزش‌های خویشتن خویش، مکان را تجربه می‌کند. در این میان باید گفت "تجربه‌ی مکان، تجربه‌ی معنای مکان است و تجربه‌ی زیبایی در حقیقت تحسین معنای آن است(شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۵۹).

نمودار ۱. ارتباط، زیبایی و حس مکان با معنی محیط، مأخذ: (شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۵۹).

۳. انطباق مردم و مکان

این ایده که مکان از چیزهایی تشکیل می‌شود از زمانی که واژه <> طراحی شهری <> برای اولین بار در اوایل دهه ۱۹۵۰ مطرح شد طی مراحلی در بیش از نیم قرن گسترش یافته است. فعالیت حرفه‌ای طراحی شهری تا اواسط دهه ۱۹۷۰ تقریباً "منحصاراً" روی <> عرصه عمومی <> متمرکز بود. یعنی خیابان‌ها و دیگر فضاهای عمومی خصوصاً در شهرها. این امر در شرایطی اتفاق می‌افتد که سرازیر شدن مردم و مشاغل به حومه‌ها تردیدهایی را در مورد آینده شهرها به عنوانی شکلی از سکونت‌گاه انسانی بوجود آورده بود(جی بروان و دیگران، ۱۳۹۳).

۴. حس مکان در مقیاس شهر

خیابان، میدان و دیگر فضاهای شهری می‌توانند خانه‌ای در مقیاس بزرگ باشند و در طول عمر آدمی با وی سخن بگویند. شهر می‌تواند مکانی باشد که کودکی خردسال هنگام گام برداشتن در آن، چیزی را ببیند که با وی - از آنجه خواستار انجام دادنش در تمامی دوره‌های زندگی خود می‌باشد- سخن می‌گوید (شولتز، ۲۰۰۲، ۷۷). پس شهر مکانی است که در آن دیدار صورت می‌گیرد و آدمیان برای کشف جهان دیگران گرد هم می‌آیند، این جا "هستم" به آینه‌ای مبدل می‌شود که هر آنچه هست را در خود گرفته و پس از بازتاب عرضه می‌دارد. در شهر تمامی چیزها یکدیگر را آینه وار نمایانده و از تداخل بازتاب‌هایشان تصاویری گوناگون به وجود می‌آید که می‌توان هستی خود را پیرامون آن‌ها بنا کرد. پس دیدار و گزینش را می‌باید ابعاد وجودی شهر به شمار آورد(شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۸۲). هم در نگاه پدیدارشناسانه شولتز در تعریف حس مکان در شهر و هم در دیدگاه روان‌شناسان محیطی که اثبات گرا هستند دو موضوع آشکار دیده می‌شود، این که برای رخ داد "حس مکان". در مقیاس شهر باید به "این همانی" شهر و شهرهوند دست یافت(شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۸۲).

جدول ۱. نظریه‌پردازان مختلف در مورد مکان

دیدگاه	نظریه پرداز	تعاریف	معیارهای مطرح شده مربوط به مکان
نوربرگ شولتز معمار	مارتین هایدگر فیلسف	. پدیده مکان را جلوه گاه عینی "دینای زندگی" می‌داند. مکان همان فضای زنده است . مکان پیش از چیزی از یک محل انتزاعی است.	. یک پدیده کلی و کیفی . ارتباطات فضایی بدون از دست دادن طبیعت . تجارب و حالات روحی انسان
پدیدارشناسی	جان ماتلاک طراح منظر	. مکان انسان را در مسیری قرار م دهد که رابطه و پیوستگی‌های خارجی وجود او و در عین حال عمیق و ژرفای آزادی و اصالت وجودی او را بر وی آشکار می‌کند	. امکان ظهور و آشکار شدن چیزها . ژرفای آزادی و اصالت وجودی
ادوارد رلف شهرساز	دیوید سیمون محقق	. مکان فضایی است که فرد از طریق ادراک و شناخت محیط و یا نسبت دادن معانی به صحنه‌ها، به آن دست می‌یابد . مکان‌ها امتزاج انسان و نظام طبیعی هستند و نیز به عنوان مراکز اصلی تجربه آنی ما از جهان شناخته می‌شوند، مکان‌ها منابع مهم هویت فردی و اجتماعی	. ساختار ذهنی تجربه‌ی زمانی . بالا بردن سطح شناخت و بهره‌مندی از معنا محیط . فعالیت، معنا . یکی‌شیتی که ابقاء کننده عمیق‌ترین حس سکونت است
		. مکان زمینه‌ی وقوع فعالیت‌هاست و عموماً دارای یک هویت ویژه است و به یک محل جغرافیایی اشاره دارد	. فرد و جهان، دو جزء جدایی ناپذیر . یک بعد معنی دار زیست-جهان

راپاپورت	روانشناسی محیط
بروشانسکی	ادراک، شناخت و نهایتاً احساسات نسبت به مکان
دیوید هامون	ساختار معنایی- هویت مکان آنها
جنیفر کراس	ساختار معنایی- هویت مکان (مأخذ: نگارندگان)، به نقل از: (شاهجهانی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۲۶۳؛ حبیب و همکاران، ۱۳۹۶، ۱۱۹)

۵. شهر سوزنده

شهر سرزنده و شهر بدون زندگی دو پیام کاملاً متفاوت ارسال می‌کنند. طراحی‌های پرسپکتیو معماری، که صرف نظر از صفت‌های واقعی پرزوئه همیشه گروه‌هایی از مردم شاد را در میان ساختمان‌ها نشان می‌دهند، به زندگی در فضاهای عمومی به عنوان یک جذابیت شهری کلیدی اشاره می‌کنند. با در نظر داشتن ازدحام شاد مردم در طراحی‌های معماری لازم است روشن شود که تجربه‌ی سرزنده زندگی در شهر به کمیت محدود نمی‌شود. شهر سرزنده یک مفهوم نسی است. ضمناً شهر سرزنده احتیاج به زندگی شهری متنوع و پیچیده دارد، جایی که فعالیت‌های فراغتی و اجتماعی با فضای مورد نیاز برای عبور و مرور پیاده و نیز فرصت مشارکت در زندگی شهری ترکیب می‌شوند.

پیاده روی‌های پر از مردم با جمعیت زیادی که در حال عبوراند و مسیر خود را از جایی به جای دیگر باز می‌کنند، به هیچ‌وجه بیانگر موقعیتی مناسب برای زندگی شهری نیست. در شهرهای پر کشش باید فضاهای عمومی با احتیاط طراحی شود تا از روندهای تقویت کننده زندگی شهری حمایت کند. یک پیش نیاز مهم این است که زندگی شهری به خودی خود موجب تقویت خود می‌شود. با کمبود مردم و انفاقات فاصله‌های زیاد در بسیاری از ناحیه‌های شهری مدرن مردم و اتفاقات کمتری برای اشتغال فضای شهری وجود خواهد داشت. ظرفیت زندگی شهری به عنوان فرآیند که خود را تقویت می‌کند تاکیدی بر اهمیت برنامه‌ریزی شهری دقیق است که زندگی را در فضاهای شهری جدید متتمرکز کرده و می‌دمد(گل، ۱۳۹۴، ۶۴ و ۶۵).

باور عموم است که شهر سرزنده به تراکم بالای ساختمان و تمرکز زیاد مسکن و دفاتر کاری نیاز دارد. اما آن چه شهر سرزنده حقیقتاً نیاز دارد ترکیبی از فضاهای شهری پرکشش و انبوه انسان‌هایی است که تمایل به استفاده از آن دارند. نمونه‌های بی‌شماری از مکان‌هایی با تراکم بالای ساختمان و فضاهای شهری ضعیف، که به هیچ‌وجه پاسخگو نیستند، وجود دارد. ناحیه‌های شهری جدید اغلب متراکم و کاملاً "توسعه یافته هستند اما فضاهای شهری آن‌ها بسیار زیاد، بسیار بزرگ و بسیار ضعیف تر از آن‌اند که کسی تمایلی به استفاده از آن‌ها داشته باشد. اغلب دیده می‌شود فضای پرترکم با برنامه‌ریزی ضعیف ایجاد فضای شهری خوب را با مشکل مواجه کرده و در نتیجه زندگی شهر را بی‌روح می‌کند(گل، ۱۳۹۴، ۶۸).

۶. شهرهایی مناسب برای ملاقات

یک شهر خوب برای ملاقات اساساً "شهری" است که دارای فرصت‌هایی خوب برای سه فعالیت بینایی انسان است: دیدن، شنیدن و صحبت کردن. ملاقات در فضای شهری در سطوح مختلفی رخ می‌دهد. ارتباطات منفع، فرصت‌هایی برای دیدن و شنیدن زندگی شهری، بیانگر بی‌تكلف و غیر اجباری ارتباط هستند. دیدن و دیده شدن ساده‌ترین و نیز گسترده‌ترین نوع ملاقات بین مردم است. نگاه کردن به زندگی شهر از مهم‌ترین جذابیت‌های شهری است(گل، ۱۳۹۴، ۱۴۸).

تصاویر: فعالیت‌های اجتماعی در فضاهای شهری(مکان سازی برای مردم به عنوان یک محل ملاقات)، تصویر سمت راست: بازدید اساتید دانشگاه‌های مختلف جهان از مجموعه تاریخی میدان مشق تهران و تصویر سمت چپ: فضای شهری، هلند(مأخذ: نگارندگان)

۷. پاتوق‌های شهری

از منظر روانشناسی محيطی پاتوق یک مکان و قرارگاه رفتاری است. فرد یا جمع در این مکان احساس راحتی می‌کند. در واژه‌ی " Rahati " مفاهیم متعددی از جمله احترام به خلوت، حریم، پاسخگویی مناسب به حواس... نهفته است. روان‌شناسی محيطی به تحلیل رفتار انسان به عنوان پاسخی به محرک‌هایی محيط می‌پردازد. ضمن آنکه تاثیرات اجتماعی بر شکل‌گیری رفتارهای اجتماعی انسان را نیز مدنظر دارد. در این میان بحث اصلی آن است که چگونه یک محيط کالبدی هستیم و گاه شاهد شکل‌گیری پاتوق‌های فرامحله‌ای که در ایران در مقیاس کلان شهرهای امروزین گاهی شاهد شکل‌گیری " پاتوق‌های محله‌ها " هستیم و گاه شاهد حضور خاطر از حضور همسایگان و هم محله‌ایها می‌توان آن‌ها را ملاقات کرد (قاسمی، ۱۳۹۲، ۴۳؛ شاهجهانی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۴۸۹). قرار قبلی و با اطمینان حضور خاطر از حضور همسایگان و هم محله‌ایها می‌توان آن‌ها را ملاقات کرد

۸. شهر دوست دار کودک^۱

نگاه به شهرسازی پایدار از منظر نیازهای کودکان و نوجوانان بیانگر تاکید اندیشمندان بر بعد اجتماعی توسعه‌ی پایدار است. این تاکید تحت عنوان شهر

¹Child Friendly City (CFC)

دوسن دار کودک و در برخی متنون شهر دوستدار جوان شناخته می‌شود. در یک تعریف کلی شهر دوستدار کودک به شهری اطلاق می‌شود که در آن علاوه بر تامین امنیت کودکان (به عنوان بعد روانشناسی محیط)، بهره‌مندی از آب سالم و امکانات بهداشتی، امکان ابزار عقیده و مشارکت در شهر توسط کودک فراهم باشد (بندرآباد، ۱۳۹۰، ۳۷؛ شاهچراغی و بندرآباد، ۱۳۹۶، ۴۹).

۹. نحوه‌ی تعامل کودک و شهر

تعامل کودک با محیط از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است. بدیهی است که تعامل پویایی کودک و جستجو و کشف قابلیت‌های محیطی مستلزم مشارکت فعال وی در شکل‌دهی و بهره‌برداری از محیط خواهد بود. کودک از طریق مشارکت محیطی می‌تواند حس اجتماع محلی، آگاهی محیطی، حس تعلق و موثر بودن را درک کند و خود را یک بهره‌بردار بی تفاوت محیط قلمداد نکند؛ به عبارت دیگر محیط برای کودک موضوعیت پیدا کرده و مورد ارزیابی او قرار گرفت؛ بنابراین، تعامل کودک با محیط، تنها در نیازهای فضایی وی خلاصه نمی‌گردد (کردشاکری و بزرگ زاده، ۱۳۹۶، ۹۰).

تصاویر : تسهیلات جدید جذاب برای بازی و یا شهرهای امروز (ماخذ: نگارندگان)

شهرهای خوب دارای فرصت‌هایی برای بازی و بیان خود هستند. راه حل‌هایی ساده عموماً "متقادع کننده‌تر هستند .

۱۰. زندگی اجتماعی در محیط‌های شهری^۲

زندگی شهری مدرن ابعاد جدید اجتماعی، اقتصادی و محیطی را به وجود آورده است. که برخی از متفکرین بر این عقیده‌اند که شکل فضایی به تنهایی تعیین کننده روابط درونی آن نیست، بلکه یکی از متغیرهایی است که در این زمینه موثر است. کستلز نیز معتقد است که جوامع در فضا و زمان وجود دارند و شکل خاص فضایی و زمانی نیرومندترین ساختهایی هستند که اعمال انسان را شکل می‌دهند. او بحث اجتماعی دوران مدرن را حاصل پیدا آمدن رابطه جدید میان فضا و جامعه می‌داند. کستلز اعتقاد دارد که فضا خود جامعه است، یا یکی از ابعاد بنیادی مادی جامعه می‌باشد و از آنجا که وضعیت مادی و آگاهی با هم در رابطه هستند ترکیب این دو، تاریخ هر دوره را می‌سازد. اما فضا بدون شک تحت تاثیر عمل انسان قرار می‌گیرد و بیانگر یک شیوه زندگی است. تکنولوژی جدید با انقلاب در نظام ارتباطات و اطلاعات روابط اجتماعی را مبدل به جریان‌ها و کانال‌های الکترونیک کرده است. بنابراین اطلاعات به طور دائم در فضای شهری در حال حرکت‌اند) پورده‌یمی، ۱۳۹۱، ۵۷).

جدول ۲. فضاهای عمومی - نیازهای کیفی، معیارهایی که به عنوان راهنمای در طراحی فضاهای عمومی استناده می‌شوند

لذت	آسایش	محافظت	
۱۰. مقیاس ابعاد بناها و فضاهای در تناسب با ابعاد مهم انسانی مرتبط با حواس، حرکت، اندازه و عملکرد انسان باشد	۷. امکاناتی برای دیدن ۸. مشاهده فواصل دور ۹. چشم اندازهای بدون مراحت بصری ۱۰. مناظر دلپذیر ۱۱. نورپردازی (به هنگام تاریکی هوا)	۴. امکاناتی برای قدم زدن ۵. فضای کافی برای راحت قدم زدن ۶. طرح غیر ملال آور خیابان‌ها ۷. نمایهای جذاب ۸. سطوح مناسب ۹. عدم مانع وجود فیزیکی ۱۰. دسترسی خوب به نقاط کلیدی	۱. محافظت در برابر رفت و آمد و تصادف ۲. تصادف وسایل نقلیه ۳. ترس از رفت و آمد وسایل نقلیه ۴. سایر تصادف‌ها
۱۱. امکاناتی برای لذت بردن از موقعیت‌های مساعد آب و هوایی ۱۲. آفتاب / سایه ۱۳. گرمی / خنکی ۱۴. وزش نسیم / تهویه	۸. امکاناتی برای گفت و شنود ۹. سطح پایین اغتشاش صوتی ۱۰. چیدمان نیمکت‌ها (طوری که ارتباط صوتی بین آنها برقرار شود)	۵. امکاناتی برای ایستادن و توقف ۶. نواحی توقف ۷. لبه‌هایی که برای توقف مناسب‌اند ۸. نقاط تعریف شده برای توقف ۹. تثیت مکان‌های توقف	۱. محافظت در برابر حرایم و خشونت‌ها (ایمنی) ۲. کسانی (افرادی که در این فضاهای زندگی کرده یا از آن استفاده می‌کنند) - زندگی خیابانی و لگردهای خیابانی ۳. همپوشانی عملکردها در فضا یا زمان
۱۲. کیفیت زیبایی شناسی / تجربه احساس مثبت ۱۳. طراحی خوب و توجه به جزئیات ۱۴. چشم اندازها / دورنمایها ۱۵. درختان، گیاهان و آب	۱۰. امکاناتی برای بازی / اکتشاف / فعالیت ۱۱. دعوت کننده بودن محیط برای فعالیت‌های فیزیکی، بازی و سرگرمی در روز و شب و تابستان و زمستان	۱۱. امکاناتی برای نشستن ۱۲. مناطقی برای نشستن ۱۳. مزایای حداکثر: -نشستگاه‌های اولیه ^۳ -نشستگاه‌های ثانویه ^۴ ۱۴. نیمکت‌های برای استراحت	۱. باد / هوای سرد ۲. باران / برف ۳. سرما / گرما ۴. آفتاب / نور خیره کننده

(ماخذ: گل، ۱۳۸۹، ۸)

^۱Urban social life style

^۲. primary sitting

^۳. Secondary sitting

جدول ۳. تعاریف نظریه پردازان از فضای زندگی اجتماعی

نظریه	مفهوم	سال	نظریه پرداز
فضایی که فعالیت‌های متنوعی داشته و استفاده کنندگان متنفوتوی دارد	سرزنگی فضا	۱۹۶۱	جین جاکوبز
فضایی که مردم را به مکث تشویق و محیط فیزیکی آن تاکید بر حضور مردم دارد	زندگی در فضای اجتماعی	۱۹۷۶	ادوارتی هال
فضایی که مردم در آنجا باهم حرف می‌زنند یا خداحافظه‌های طولانی می‌کنند	زندگی در فضای خیابان	۱۹۸۰	ولیام وايت
فضایی چند منظوره که پذیرایی هر گونه تعامل اجتماعی است	فضایی پذیرای دیدار	۱۹۸۴	وربرگ شولتز
فضایی با حضور دیگران برای دیدار یا کسب تجربه‌های جدید	فضایی دعوت کننده	۱۹۸۷	یان گل
فضایی با مقیاس انسانی و بستری به منظور رفتارها و فعالیت‌های متنوع	فضایی دعوت کننده	۲۰۰۵	جان لنگ

(مأخذ: پوردهیمی، ۱۳۹۴، ۱۱۰)

جدول ۴. بررسی محیط‌های شهری و چالش‌های موجود

کیفیت محیط مسکونی ، نقش مهمی در زندگی و سلامت افراد دارد. ویژگی‌های محیطی ، همانند سروصداء، گرما ، آلودگی هوا و <> ازدحام <> موجب برهم زدن آسایش و بروز پیامدهای نامطلوب بر <> کیفیت محیط شهری <> می‌شود. محیط‌های شهری (از شهرهای کوچک گرفته تا شهرهای بزرگ و پیچیده) از امکانات مختلفی ، همانند زیر ساخت ها ، فضای سبز و تسهیلات بهداشتی و آموزشی برخوردارند که تاثیر مطلوبی بر کیفیت این محیط ها دارند؛ زیرا به نیازهای ساکنان خود ، پاسخ می‌دهند. کیفیت محیط شهری ، امری چند جانبه است که هر دو پیامدهای خوشایند و نامطلوب را شامل می‌شود.	کیفیت محیط‌های شهری	
محیط‌های شهری ، از گذشته ، افراد بسیاری را به خود جذب نموده اند؛ زیرا طیف وسیعی از گزینه ها و انگیزه های مثبت ، اطلاعات و فرست ها برای اسکان ، اشتغال و فراغت را در اختیار مردم قرار داده اند. همچنین ، جنبه های ناخوشایند و البته ، بالقوه در شهرها وجود دارد. مواردی همانند ازدحام ترافیکی، سروصداء ، کیفیت نامطلوب هوا ، درجه حرارت بالای محیط و ازدحام جمعیتی از آن جمله اند. این موارد را می‌توان عوامل تنفس زا در زندگی شهری به شمار آورد که پیامدهای جسمی و روانی متعددی را ، همانند بیماری ، آزدگی ، احساسات منفی و تضییع عملکرد قوای ذهنی ، در بی دارد. افزون بر این ، عامل ، های تنفس زای تاثیر محرکی بر رفتارهای اجتماعی دارند . برای نمونه ، سروصداء و ازدحام ، موجب افزایش کثارة گیری اجتماعی و خشونت و همچنین ، کاهش رفتارهای دوستانه در اجتماع می‌شوند.	محیط‌های شهری : منبع تنش و ناراحتی	۱
میلگرم (۱۹۷۰) از نخستین افرادی بود که بر نقش مهم عامل های روانی در فرآیندهای پذیرش وضعیت زندگی در شهرها تاکید داشت. محیط های شهری، منبع تنفس اند ، به ویژه زمانی که افراد به عدم تعادل میان خواسته های محیطی و رویکردی شخصی، اجتماعی و محیطی موجود برای رویارویی با این خواسته ها پی می برند.		
محیط‌های شهری منع تنفس و بیماری اند؛ با این حال ، از امکاناتی برای بهبود وضعیت زندگی در شهرهای شلوغ برخوردارند. فضای سبز شهری از جمله آن هاست . کیفیت مطلوب فضای سبز و عناصر آن (مانند پارک های شهری و درختان) باعث بهبود وضعیت سلامتی و رفاه افراد می شوند. این محیط ها ، حاوی این پیام اند که در اینجا ، مکانی با اهمیتی خاصی وجود دارد و از این رو، احساس امنیت را در افراد افزایش می دهد. افزون بر این ، فضاهای سبز فرست هایی برای تعاملات اجتماعی، آشنایی های دوسویه و نظرات اجتماعی بر فضاهای جمعی می آفرینند. پارک های شهری همچنین ، باعث بهبود همبستگی اجتماعی می شوند. هر چه مساحت فضای سبز در محیط های مسکونی افزایش یابد، مردم، احساسات تنهایی کمتری خواهند داشت و از حمایت اجتماعی و در نتیجه ، سلامتی بیشتری برخوردار خواهند بود. این موضوع به ویژه درباره افراد با درآمد پایین تر ، سالخوردها و کوکدان اهمیت دارد.	محیط‌های شهری: منبع بازیابی سلامتی	۲
محیط‌های شهری با ویژگی هایی همانند حضور هم زمان عامل های تنفس زا و همچنین، فرصت هایی برای رفاه و آسایش شناخته می شوند. ارزیابی چندگانه از محیط های مسکونی شهری و کیفیت آن ها ، امری مهم در پژوهش های روان شناسی محیطی است.	رویکرد چندگانه به کیفیت محیط شهری	۳
ابعاد کالبدی محیط های شهری در مکان های مختلف (مانند خانه ، محله، مرکز شهر، حومه)، بسیار متفاوت می شود. از این رو ، ادراک کیفیت محیط شهری با تجربه ها و فعالیت های ساکنان در این مکان ها وابستگی دارد. در نتیجه ، می توان از طریق >> رویکرد چندگانه << به فهمی بهتر و جامع تر درباره محیط و ادراک افراد از کیفیت محیط های شهری دست یافت که در حین حال ، تجربه ساکنان را در محیط های مختلف شهری در نظر می گیرد.	رویکرد چندگانه به چند مکانی	۴

(مأخذ: نگارندها ، به نقل از: اشتگ و دیگران ، ۱۳۹۶، ۱۲۹، ۱۲۸، ۱۲۷، ۱۳۴، ۱۳۱، ۱۳۰)

جدول ۵. فضاهای عمومی در محیط های شهری

	فضای عمومی کلاسیک (اصلی) که خود را با شرایط شهر وفق می دهد و فضایی را برای رویدادها ، فعالیت های اجتماعی و استراحت عرضه می کند. پل طبیعت تهران	فضای شهری	۱
	فضای تفریحی شهر، در زندگی بروتیش شهر مکثی را ایجاد می کند و حس تعلق به طبیعت را به وجود می آورد .	پارک	۲
	نوع جدیدی از فضاهای عمومی که فعالیت های تفریحی و پر جنب و جوش تر را تلفیق می کند.	فعالیت شهری و ویژگی منظر	۳
	میدان ها برای هر بخش از شهر فضای عمومی فراهم کرده اند و فرصت های مناسبی برای توسعه یک فضای عمومی محلی و فعل ایجاد می کنند. میدان ها، با تامین مناظر طبیعی ، فضای فراغت را برای مردم شهر فراهم می کنند.	میدان های عمومی	۴
	در شهر های جهان جوامعی وجود دارند که در آن ها با وجود نایابری های اقتصادی سنت های فرهنگی، شبکه های خانوادگی و ساختار اجتماعی میزان جرم را پایین نگه می دارد. حضور انسان ها نشان می دهد که یک مکان امنیت خوب و قابل قبولی دارد.	حس امنیت شهرها	۵

(مأخذ: نگارندهاگان) ، به نقل از : (گل ، ۱۳۸۹: ۲۱؛ گل، ۱۳۹۴: ۹۷)

جدول ۶. ارتباط انسان و محیط

در علم روان شناسی محیطی درباره‌ی چگونگی رابطه‌ی انسان و محیط با یکدیگر نیز نگرش‌های گوناگونی وجود دارد. بر مبنای هر یک از این نگرش‌ها نظریه‌های تبیین شده است. به طور کلی تئوری‌های پایه‌ی رابطه‌ی انسان با محیط را می‌توان در سه بخش جای داد. در بعضی تئوری‌ها انسان مسلط بر محیط فرض می‌شود، در برخی دیگر پیش‌فرض تسلط محیط بر انسان است و در دسته سوم تئوری‌های تعاملی در پی به تعادل رساندن رابطه‌ی انسان و محیط هستند.	رابطه‌ی انسان و محیط
در این نوع رابطه‌ی انسان با محیط چنین گفتگو می‌شود که : " ما ابتدا دیگران را می‌بینیم و کارهای آن‌ها در محیط را تکرار می‌کنیم. " هم چنین ما یاد می‌گیریم که از نظر اجتماعی چه رفتارهای را پذیریم یا نپذیریم . از نظر جولین را تر نظریه‌ی یادگیری اجتماعی بر سه نکته تاکید دارد: <ul style="list-style-type: none"> - مردم ذاتا خواهان پاسخ به محرك‌های محیط هستند مثل محرك‌های خوب و محرك‌های ناخوشایند. 	یادگیری انسان از محیط اجتماعی
- شخصیت فردی انسان نوع تعامل وی با محیط را مشخص می‌کند و چارچوب پاسخ‌های او به محیط‌های مشخص را معرفی می‌کند. - برای فهم رفتار ما باید تاریخ زندگی و تجربه آموزی هر فرد را بدانیم زیرا خواشش محیط توسط هر فرد رفتار وی را تعیین می‌کند.	نگرش متمرکز بر انسان (انسان - محیط)
در این نوع رابطه، پیش‌فرض طراحان این است که محیط باید بتواند نیازهای انسان را در خود تامین کند. به این ترتیب بسیاری از پژوهشگران مبنای تحلیل رابطه‌ی انسان و محیط را شناخت نیازهای وی می‌دانند. با این که درباره نیازهای انسانی نظریات گوناگونی بیان شده، اما هنوز مدل نیازهای انسانی که به وسیله آبراهام مازلو در سال ۱۹۵۴ بیان شده، اساس بسیاری از نظریات در علوم روان شناسی را تشکیل می‌دهد. مازلو سلسه مراتبی از نیازهای انسان را از قویترین تا ضعیفترین پیشنهاد کرده، که نیازهای قوی تر نسبت به نیازهای ضعیف تر اولویت دارند. سلسه مراتب پیشنهادی او به این شرح است <ul style="list-style-type: none"> ۱- نیازهای جسمانی و فیزیولوژیکی ۲- نیازهای اینمنی و امنیت ۳- نیازهای تعلق و دوست داشتن ۴- نیاز به احترام و منزلت اجتماعی ۵- نیاز به خودشکوفایی. 	محیط پاسخده به نیاز انسان : هرم نیازهای انسان
در این نظریات، پرسش اصلی این است که توان کنترل انسان باید درجه حد باشد که بتواند تحریکات محیطی را تنظیم کند؟ در واقع قابلیت کنترل تحریکات محیط توسط انسان برسی می‌شود. جیمز آوریل عقیده دارد که انسان به سه طریق محیط را کنترل می‌کند: <ul style="list-style-type: none"> - کنترل رفتار: توانایی تغییر اتفاقات محیطی. - کنترل شناخت: توانایی تغییر روشی که ما براساس آن محیط را می‌شناسیم. - کنترل تصمیم: توانایی انتخاب پاسخ به محیط. 	کنترل انسان بر محیط : نظریه‌های کنترل
هر محیطی باعث مقداری تحریک در حس بینایی، شنوایی، لامسه و پویایی می‌شود. این اطلاعات حسی ممکن است شدید، متغیر، متوسط یا تکرار شونده باشند. تحریکات حسی محیط موجب برانگیختگی نظام عصبی افراد در محیط و پاسخ‌های رفتاری آن‌ها می‌شود. مثلاً افرادی که نزدیک خیابان‌های پر سر و صدا زندگی می‌کنند، در اثر سازگاری یا شرایط محیط، صدای مزاحم را کمتر از افرادی می‌شنوند که در محله‌های آرام زندگی می‌کنند. در مورد کسانی که نزدیک فروشگاه‌ها زندگی می‌کنند، نیز چنین است، آن‌ها آرام آرام به شنیدن صدای تردد هوایپما عادت می‌کنند و با آن سازگار می‌شوند.	سازگاری انسان با محیط : نظریه‌ی سطح سازگاری
این نوع رابطه اساس کار طراحان محیط است. به گونه‌ای که طراحان همواره به دنبال آن‌ند که محیط فیزیکی را طوری طراحی کنند که قابلیت ایجاد تعاملی مناسب با انسان داشته باشد. بنابراین برای درک رفتار لازم، هم محیط و هم انسان و هم تعامل میان این دو مد نظر است.	تعامل انسان و محیط : نظریه‌ی تعامل

(مأخذ: نگارندگان)، به نقل از: (شاھچراغی و بندرا آباد، ۱۳۹۶؛ ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۵، ۴۰).

شهر پرازدحام و شهر رها شده:

شهرهای گوناگون، سیاست‌های متفاوتی در خصوص فعالیت‌های مردم در مراکز شهر و مفاهیم طراحی فضاهای عمومی اتخاذ کرده‌اند. در زیر تعریف شهر پرازدحام (abandoned city) و شهر رها شده (invaded city) آمده است (گل، ۱۳۸۹، ۹).

جدول ۷. سیاست‌های متفاوت در خصوص فعالیت‌های اجتماعی مردم در مراکز شهر

 شهر پرازدحام، مست پورت، ایرلند	شهرهایی را شامل می‌شوند که در رفت و آمد بیش از اتومبیل‌ها غرق شده‌اند تا حدی که عابران پیاده و زندگی جمعی تقرباً به دست فراموشی سپرده شده‌اند. این پدیده در بسیاری از شهرهای جهان اتفاق افتاده است. تصویر: شهر پرازدحام، مست پورت، ایرلند	شهر پرازدحام
---	--	--------------

 <small>شهر راه شدد اسپورگ، ایالت واشنگتن، آمریکا</small>	<p>شهرهایی که در آنها حرکت پیاده و زندگی جمعی کاملاً مطروح شده است. بسیاری از شهرهایی آمریکای شمالی، امروزه در وضعیتی هستند که زندگی جمعی دیگر در آنها وجود ندارد.</p> <p>تصویر: شهر راه شده، اسپوکن، ایالت واشنگتن، آمریکا</p>	شهر رها شده	
	<p>شهرهایی که با تلاش دوباره، توازن معقولی میان رفت و آمد، مکان‌های خرید و مکان‌های تجمع به دست آورده اند. شهرهای اروپایی مانند بارسلون (اسپانیا)، استراسبورگ و لیون (فرانسه)، فرایبورگ، (آلمان)، کپنهایگ (دانمارک) و در دیگر قاره‌ها شهرهایی مانند برلین (آمریکا)، کورتابیا (برزیل) و ملبورن (استرالیا) [۲۵] مراحل [۲۵] توسعه مشابهی را از سرگذارانه دارند. در بسیاری از این شهرها، افزایش چشمگیری در میزان پیاده روی و دیگر فعالیت‌های مردمی در فضاهای عمومی مشاهد می‌شود. در کپنهایگ، افزایش چهار برابری در فعالیت‌های فضاهای عمومی طی سال گذشته به ثبت رسیده است که تقریباً با ارتقای محیط عابران پیاده در این دوره تطابق دارد.</p>	شهر احیا شده	
	<p>پورتلند، ایالت اورگان (Oregon)، آمریکا: سیاست پیاده محور همراه با رهنمودهای طراحی تفضیلی به کمک جنبش‌های مردمی و سیاستمداران دور اندیشه، می‌توان شهری پیاده محور در کشوری ایجاد کرد که حرکت سواره در آن الگوی غالب رفت و آمد باشد. تراموهاهایی که در دهه ۵۰ م. دور انداخته شده بودند. در دهه ۸۰ م. دوباره به کار گرفته شدند. یک سیستم حمل و نقل عمومی با عملکرد خوب، مستقیل از اتوبوس‌ها و خطوط تراموا، تشکیل شده که برای مسافران مرکز شهر رایگان است. طراحی خیابان‌ها و میدان‌ها و ارتباط میان ساختمان‌ها با فضاهای عمومی، از مجموعه رهنمودهای طراحی که بر ایجاد کیفیت بالا برای عابران پیاده تاکید دارند، به تفصیل پیروی می‌کنند. از این‌رو، پورتلند دارای فضای حرکت پیاده وسیع با سطوح جذاب و پارک‌ها و میدان‌های پر جاذبه است</p>	۱	
	<p>استراسبورگ، فرانسه؛ نوسازی فضاهای عمومی و حمل و نقل عمومی برای یک پایتخت اروپایی جدید تنها طی یک دهه (شروع در سال ۱۹۹۰)، در استراسبورگ پروژه نوسازی شهری وسیعی انجام گرفت. شرایط زندگی شهری، دوچرخه سواران و حمل و نقل عمومی، به طور چشمگیری ارتقا یافت و رفت و آمد خودروها در مرکز شهر به طور قابل توجهی کاهش پیدا کرد. سیاست فضای عمومی خطی که با ایجاد یک خط تراموای جدید معرفی شده بود. موجب نوسازی میدان‌ها، خیابان‌ها و جاده‌ها در طول مسیر آن گشت. ارتقای فضاهای عمومی، چه در مرکز و چه در حاشیه شهر، هموار کرد. تغییرات در فضای عمومی و رفت و آمد موفقیت بزرگی بود.</p>	۲	
	<p>ملبورن، ایالت ویکتوریا، استرالیا؛ سیاست یکپارچه برای سرزنشی و کیفیت در خیابان‌های شهر ملیبورن با ۳/۳ میلیون سکنه، دومین شهر بزرگ استرالیاست. تاریخ آن، الگوی خیابان‌هایش و ترکیب ساختمان‌های بلند و کوتاه آن در مرکز شهر، یادآور دیگر شهرهای بزرگ است. اگر چه شهرهای دیگر خیابان‌های خود را به حرکت سواره و توسعه مرکز خرد سریوشده و اگذار کرده اند، مقامات ملبورن تصمیم گرفتند که خیابان‌ها را به مثابه مهم ترین فضاهای شهری حفظ کنند. در این شهر نوسازی وسیعی برای پیاده روهای اتخاذ شده است. ملبورن تبدیل به شهری شده است که خیابان‌هایش مردم را به پیاده روى دعوت میکنند.</p>	۳	
	<p>بارسلون، اسپانیا؛ تفکر دور اندیشه و سیاست پیشگامانه فضای عمومی برای دو دهه، بارسلون بهترین منبع الهام برای معماران، معماران منظر، برنامه‌ریزان شهری و سیاستمدارانی بوده است که با فضاهای عمومی مستقیماً "سرو کار دارند. در هیچ جای دیگری از جهان، بازیده‌کنندگان نمی‌توانند این همه نمونه مقاولات پارک و میدان‌های جدید و تفکرات طراحانه در دست آزمون را در یک شهر، یکجا بینند. بارسلون در تکمیل فضاهای عمومی به شکلی تخلیل گونه و خیره کننده عمل کرده است. طی تنها یک دهه، صدها پارک، میدان و تفرجگاه ساحلی جدید با خراب کردن ساختمان‌های آپارتمانی مخربه، انبارها و کارخانه‌ها و نوسازی میدان‌های موجود و کنترل رفت و آمد در جهت تأمین منافع عابران پیاده در این شهر ایجاد شده است.</p>	۴	

(ماخذ: نگارنده‌گان)، به نقل از: (گل، ۱۳۸۹، ۱۰۹)

نمودار ۲. شهر خوب : شهر قدم زدن و مکث کردن(ماخذ: نگارندگان)

نتیجه‌گیری

ناکارآمدی بسیاری از رویکردهای برنامهریزی، طراحی و ساخت شهرها و مجتمع‌های زیستی منجر شده خسارت‌های فراوان به محیط زیست انسانی وارد شود. توسعه بی‌رویه‌ی شهرها، عدم ثبات سکونت و حرکت‌های پی در پی و تمرکز جمعیت، هجوم اتومبیل و اشتغال فضای زندگی و مکان‌های شهری، نبود عرصه‌ها و فضای همگانی مناسب برای زندگی جمیعی و عدم توجه به انسان و حیات اجتماعی در ساخت و توسعه‌ی شهرها مهم‌ترین ویژگی شهرهای امروزی است. روابط اجتماعی از مهم‌ترین نیازهای انسانی است که می‌باشد در چارچوب فرهنگ، ارزش‌ها، هنجارها و قوانین اجتماعی در طراحی شهری به آن توجه شود. فضاهای عمومی به عنوان تسهیل کننده و ظرف روابط انسان‌ها تلقی می‌شود. حفظ و ارتقاء ارتباط انسان با طبیعت، توجه و حساسیت به محیط زیست طبیعی و انرژی، کارآئی در مقیاس خرد و کلان شهری، توجه به زندگی جمیعی، همه فضاهای و مکان زندگی از ابعاد مهم نظامهای زیست محیطی و اجتماعی است. اکنون توجه به زندگی شهری و انسان در فضای شهری امری پذیرفته است و می‌باشد نقش اساسی در طراحی شهری و احداث مناطق شهری داشته باشد.

نه تنها سال‌ها است این بخش را با سوء مدیریت پیش برده شده، بلکه اکنون معلوم شده است اهمیت دادن به مردم شهر در ایجاد شهرهای زنده‌تر و سالم‌تر چه قدر مهم است و این اهداف در قرن بیست و یکم اهمیتی اساسی دارد. رشد و توسعه شهری همه جانبه و فراگیر از فرآیندهای در حال توکین و گریزناپذیری است که در کشورهای در حال توسعه در جریان است. در حالی که جمعیت شهرهای بزرگ، بخصوص در آمریکای لاتین و خاورمیانه، نسبت به دهه ۱۹۸۰، از آنگ رشد پایین‌تری برخوردار است، بیم آن می‌رود که نواحی شهر، به ویژه شهرهای متوسط و درجه دوم، به رشد گسترده خود ادامه دهند) پاتر، لوید ایونز، ۱۳۸۴، ۳۰۹.

دید آمریکایی‌ها نسبت به شهرها و حومه‌های قدیمی طی سال‌های اخیر به طور اساسی تغییر پیدا کرده است. توجه مجدد به سرزندگی، قابلیت پیاده روی و حس محل ویژگی‌هایی است که موجب چنین تغییری در نگرش نسبت به شهر شده‌است (جی بروان و دیگران، ۱۳۹۴، ۱۱، ایتالیا، ونیز در میان شهرهای پیاده روی قدیمی موقعیت کاملاً "خاصی دارد. و نیز در طول تاریخ هزار ساله‌ی خود، همواره به عنوان یک شهر پیاده روی عمل کرده است. حتی امروز ونیز یکی از معدد شهرهای جهان است که هم چنان یک شهر پیاده روی باقی مانده است چرا که خیابان‌های باریک و آب راهه‌های فراوانش مانع دسترسی اتومبیل‌ها شده است. در قرون وسطی ونیز بزرگ‌ترین و ثروتمندترین شهر اروپا بوده‌است. این مساله واقعیت که ونیز در طول قرن‌ها برای پیاده روی طراحی و با آن سازگار شده است این شهر را به یک جاذبه‌ی خاص به عنوان الگوی کار کردن با بعد انسانی تبدیل کرده است (گل، ۱۳۹۶، ۱۲).

منابع

۱. شاهچراغی، آزاده؛ بندرآباد، علیرضا (۱۳۹۶)، محاط در محیط کاربرد روان‌شناسی محیطی در معماری و شهرسازی، انتشارات سازمان جهاد دانشگاهی تهران، چاپ سوم
۲. اشتگ، لیندا؛ ون دن برگ، اگنس (۱۳۹۶)، مفاهیم پایه در روان‌شناسی محیطی، ترجمه: بزرگ، سپیده و شهرپری، آناهیتا، انتشارات فکر نو، چاپ اول
۳. گل، یان (۱۳۹۴)، شهر انسانی، ترجمه: غفاری، علی و غفاری، لیلا، انتشارات علم معمار، چاپ دوم
۴. جی بروان، لنس؛ دیکسون، دیوید (۱۳۹۴)، طراحی شهری برای قرن شهربازی مکان سازی برای مردم، ترجمه: بحرینی، سید حسین، چاپ دوم
۵. گل، یان (۱۳۸۹)، فضاهای عمومی و زندگی جمعی، ترجمه: غفاری، علی و سهیلی پور، صادق، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، چاپ اول
۶. پوردهیمی، شهرام (۱۳۹۱)، شهر، مجموعه‌ها و مسکن، نشر: آرمان شهر، چاپ اول
۷. کردشکری، پرنیان؛ بزرگ‌زاده یزدی، نگار (۱۳۹۶)، تحلیل هدفمند آثار مسابقه شهر من، محله من شناخت تکاملی کودک و نوجوان از شهر (۳ تا ۱۶ سالگی)، نشر سازمان عمران و بهسازی شهری، چاپ اول
۸. پاتر، رابرت و لوید ایونز، سلی (۱۳۸۴)، شهر در جهان در حال توسعه، ترجمه: ایراندوست، کیومرث؛ دهقان منشادی، مهدی؛ احمدی، میترا، انتشارات سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، چاپ اول
۹. قاسمی، مروارید (۱۳۹۲)، پاتوق محله، در جست و جوی کیفی عرصه همگانی، نشریه شهر، زندگی، زیبایی (ویژه نامه فضاهای عمومی)، سازمان زیباسازی شهرداری تهران، دوره اول، شماره ۷.
۱۰. بندرآباد، علیرضا (۱۳۹۰)، شهر زیست پذیر؛ از مبانی تا معانی، انتشارات آذرخش، تهران
۱۱. پرتوبی، پروین (۱۳۹۷)، پدیدارشناسی مکان، انتشارات فرهنگستان هنر
۱۲. فکوهی، ناصر (۱۳۹۵)، انسان‌شناسی فرهنگی شهر تهران، انتشارات تیسا، چاپ اول
۱۳. بهزاد فر، شکیبا منش (۱۳۹۳)، جستاری بر فلسفه پدیدار شناسی مکان: بررسی اندیشه‌های دیوید سیمون، در رابطه با مفهوم خانه به مثابه یک مکان، فصلنامه هویت شهر، شماره ۱۷، بهار ۱۳۹۳
۱۴. شولتز، کریستین نوربرگ (۲۰۰۲)، مفهوم سکونت؛ به سوی معماری تمثيلي، ترجمه: محمود، امیر یاراحمدی، انتشارات آگاه، ۱۳۸۱
۱۵. ما تلاک، جان (۲۰۰۰)، آشتایی با طراحی محیط و منظر، ترجمه حوزه معاونت خدمات شهری سازمان پارک‌ها. ۱۳۷۹
۱۶. کاشانی جو، خشایار، (۱۳۸۹)، مقاله تحت عنوان: بازنگاری رویکردهای نظری به فضاهای عمومی شهری، نشریه هویت شهر، سال چهارم شماره ۶، بهار و تابستان ۱۳۸۹
۱۷. حبیب، فرح و همکاران، (۱۳۹۶)، مقاله تحت عنوان: تدوین شاخص‌های کالبدی موثر در خلق حس مکان در توسعه جدید شهری، نشریه علمی پژوهشی مدیریت شهری و روستایی، سال شانزدهم، شماره ۴۷، تابستان ۱۳۹۶
18. Seamon, David (2000):ph enomenology.place,Environment and Architecture: A Review of the literature.